

1 MAYIS'I KUTLAYAN HİTLER VE HUMEYİNİ

Aydınlık Gazetesi, 29 Nisan 2014

Yıldırım Koç

Türkiye'de 22.4.2009 gün ve 5892 sayılı Kanunla, "1 Mayıs günü Emek ve Dayanışma Günü" olarak kabul edildi ve ücretli genel tatillere eklendi.

Bu kanun, AKP'nin işçi sınıfına ve işçi haklarına gösterdiği saygıyı mı ifade ediyor?
Tabii ki hayır.

1 Mayıs İran'da da Emek Günü

Önce İran.

Humeyni 1 Mayıs 1980 günü kendisini ziyarete gelen bir grup işçiye yaptığı konuşmada 1 Mayıs İşçi Bayramı'nı kutladı: "İşçi Bayramı'nın tüm dünya müstedaflarına, İran milletine, siz müslüman ve sorumluluğunun bilincinde olan işçilerimize, bugün fabrikalarda çalışan gençleri toplumumuza vermiş olan İran milletine kutlu olmasını dilerim. Toplumun iki kesimi ülkenin ve devrimin belkemiğini oluşturmaktadır. Bunlardan biri, devrimden önce yılmadan mücadele veren, grev yaparak Devrimin gerçekleşmesine yardımcı olan işçilerimizdir. Devrimin gerçekleşmesinden sonra kendi çabaları ve İslam yolunda başlattıkları cihad ile devrimin gelişmesine büyük çapta katkıda bulunanlar da işçilerimizdir."

İran'da daha 20.11.1990 günü kabul edilen İş Kanunu'nun 63. maddesi şöyleydi: "İran İslam Cumhuriyeti'nde uygulanan resmi tatillere ek olarak, Emek Günü (1 Mayıs) işçiler için bir resmi tatil kabul edilecektir."

Peki, faşistler ne yaptı?

Bazı kişi ve örgütlerin "küresel saldırıya karşı küresel direniş"te işbirliği yapmayı hayal ettikleri Alman işçileri ve sendikaları 1933 yılında Hitler'in tutumunu nasıl karşıladı.

1 Mayıs, "bütün ülkelerin işçilerinin birleştiği" gün olarak mı algılandı 1933 Almanya'sında?

Naziler 1932 seçimlerinde büyük başarı sağlamıştı. Devlet Başkanı Hindenburg, 30 Ocak 1933 tarihinde Almanya başbakanlığına Hitler'i atadı.

Ardından da büyük bir geleneği temsil ettiği ileri sürülen Alman işçi sınıfı, Hitler'e teslim bayrağını çekti.

Alman Genel Sendikalar Federasyonu (ADGB) Hitler konusunda "tarafsız" olduğunu ilan etti. ADGB'nin 1921-1933 döneminde genel başkanlığı görevini üstlenen Theodor Leipart, "hangi tür hükümet rejimi olursa olsun toplumsal sorumluluklar yerine getirilmelidir," dedi ve 1 Mayıs'ın Naziler tarafından "Ulusal Emek Günü" olarak kabul edilmesini de memnuniyetle karşıladı. Hıristiyan sendikalar ve işverenlerin denetimindeki sendikalar da yeni hükümetle işbirliği yapmaya hazır olduklarını açıkladılar.

Alman Sendikaları Teslim Oldu.

Faşistler, 1 Mayıs'ı Ulusal Emek Günü olarak ilan ettiler ve düzenledikleri 1 Mayıs kutlamalarına Alman sendikalarının da katılmasını istediler.

Bu öneri ADGB Yönetim Kurulu'nda değerlendirildi. Bu öneriye karşı çıkan tek kişi, 1922 yılında Sovyet Rusya'dan ayrılıp Almanya'ya gelen ve zaman içinde ADGB İstatistik Bölümü'nün sorumluluğunu üstlenen Vladimir Woytinsky idi. Woytinsky oylamada "hayır" oyu kullandı ve ardından görevinden istifa etti.

Alman sendikaları o kadar teslimiyetçi bir tavır takındı ki, ADGB'nin 1 Mayıs 1933 günü dağıtılmak üzere yayımlanan gazetesinde Walter Pahl imzasıyla çıkan yazıda şu değerlendirme yer alıyordu (Evelyn Anderson, *Hammer or Anvil, the Story of the German Working Class Movement*, New York, 1973, s.155):

"Bizim Sosyalizm düşüncesinin taşıyıcısı olarak kabul etmekte olduğumuz bir partiye karşı verilen mücadelede kazanılmış olsa da Milliyetçi Sosyalizmin zaferinin aynı zamanda bizim zaferimiz olduğunu kabul etmemiz için sancağımızı indirmemiz tabii ki gerekmemektedir; çünkü bugün Sosyalist görev tüm ulusundur."

1933 yılı 1 Mayıs'ı, Alman Genel Sendikalar Federasyonu (ADGB) tarafından Naziler'in istediği biçimde "Ulusal Emek Günü" olarak kutlandı.

2 Mayıs 1933 günü de tüm sendikalar faşist güçler tarafından basıldı, ADGB yöneticilerinden yakalanabilenler tutuklandı; sendikalar kapatıldı ve tüm mal varlıklarına el kondu.

Hitler 1 Mayıs'ı kutlamıştı.